

Προηγιασμένη στον Αρχάγγελο Ναούσης για την εορτή της Συνάξεως του Αρχαγγέλου Γαβριήλ

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τρίτη 26 Μαρτίου το πρωί, εορτή της Συνάξεως του Αρχαγγέλου Γαβριήλ, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο, στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Παμμεγίστων Ταξιαρχών Μιχαήλ και Γαβριήλ στο χωριό Αρχάγγελος του Δήμου Ναούσης.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος τόνισε: «Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δίδωσι χάριν», ἀκούσαμε σήμερα νά μᾶς διαβεβαιώνει ὁ σοφός Σολομών. Ὁ Κύριος, λέγει, ἀντιτάσσεται στούς ὑπερήφανους, ἐνῶ στούς ταπεινούς δίδει τή χάρη του.

Ἄν σκεφθοῦμε ποιός εἶναι ὁ Θεός καί πόση δύναμη ἔχει, δέν θά ἦταν δυνατόν νά θελήσουμε ποτέ νά βρεθοῦμε ἀπέναντί του. Καί ὅμως ἡ ὑπερηφάνεια κάνει τόν ἄνθρωπο νά πιστεύει ὑπερβολικά στόν ἑαυτό του καί νά νομίζει ὅτι εἶναι ἀνώτερος

καί ισχυρότερος από όλους τούς άλλους καί από αὐτόν ἀκόμη τόν Θεό, τόν ὁποῖο μπορεῖ νά ἐξαπατήσει ἢ ἀκόμη καί νά καταργήσει.

Τό βλέπουμε αὐτό νά συμβαίνει καθημερινά γύρω μας, ἀλλά μερικές φορές πέφτουμε καί ἐμεῖς στήν παγίδα αὐτή τοῦ πονηροῦ, γιατί ἡ ὑπερηφάνεια εἶναι παγίδα καί ἐφεύρεση τοῦ διαβόλου.

Αὐτός πρῶτος καταλήφθηκε ἀπό τήν ὑπερηφάνεια καί θέλησε νά ὑπερκεράσει τόν Θεό καί νά γίνει ὁ ἴδιος Θεός. Καί ὅλοι ξέρουμε ποιὰ συνέπεια εἶχε ἡ ὑπερηφάνεια τοῦ Ἑωσφόρου καί ἡ ἐπιθυμία του νά γίνει θεός στή θέση τοῦ Θεοῦ. Εἶχε ὡς συνέπεια νά ἐκπέσει καί νά μετατραπεῖ ἀπό ἄγγελος φωτός σέ ἄγγελο σκότους, σέ πονηρό πνεῦμα καί μάλιστα χωρίς δυνατότητα μετανοίας καί ἐπιστροφῆς.

Ἀντίθετα οἱ ἄλλοι ἅγιοι ἄγγελοι, οἱ ὁποῖοι δέν ἀκολούθησαν τόν Ἑωσφόρο στόν δρόμο τῆς ὑπερηφανείας καί τῆς πτώσεως, ἔλαβαν ἀπό τόν Θεό τή χάρη ὅχι μόνο νά παραμείνουν πλησίον του ὡς πνεύματα «εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα», ἀλλά καί νά γίνουν σταθεροί στό καλό.

Ἔτσι ἀξιώθηκε καί ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ νά μεταφέρει πρός τήν Παναγία Παρθένο τό μήνυμα τοῦ Θεοῦ ὅτι θά γίνει Μητέρα τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου του, καί νά λάβει τή χάρη νά γνωρίσει πρῶτος αὐτός καί νά διακονήσῃ τό μυστήριον τῆς θείας οἰκονομίας.

Μεγαλύτερη ὅμως ἀπόδειξη τῶν λόγων τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος εἶναι ἡ ζωή τῆς Παναγίας μας, τῆς ὁποίας ἐορτάσαμε χθές τόν Εὐαγγελισμό.

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ἀποτελεῖ πρότυπο ταπεινοφροσύνης. Ὑπῆρξε πάντοτε ταπεινή στή ζωή της, ὅπως φαίνεται καί ἀπό τήν ὑπακοή στούς γονεῖς της, οἱ ὁποῖοι τήν εἰσήγαγαν σέ ἡλικία μόλις τριῶν ἐτῶν στόν ναό τοῦ Θεοῦ, ὅπου ἔμεινε μέχρι τήν ἐνηλικίωσή της, ὑπακούοντας ταπεινά στό θέλημα τοῦ Θεοῦ ἀλλά καί ὅσων εἶχαν ἐκεῖ τή φροντίδα καί τήν ἐποπτεία της. Καί στή συνέχεια μέ ταπείνωση δέχθηκε νά ἀκολουθήσῃ τόν Ἰωσήφ στόν ὁποῖον ἀνέθεσαν τήν προστασία της.

Ἡ ταπεινοφροσύνη τῆς Παναγίας μας ἦταν αὐτὴ πού εἴλκυσε τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ μάλιστα ἔλαβε τόσο πολλή χάρη ὅσο δέν ἔλαβε κανένας ἄλλος ἄνθρωπος. Ὁ Θεός «ἐπέβλεψε ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν» της καὶ τὴν ἀξίωσε νὰ γίνῃ Μητέρα τοῦ Υἱοῦ του καὶ συνεργός του στὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Καὶ παρὰ τὴ μοναδική αὐτὴ τιμὴ, τῆς ὁποίας ἀξιώθηκε ἡ Παναγία μας, παρέμεινε ταπεινὴ σέ ὅλη της τὴ ζωὴ, χωρὶς νὰ προβάλλει τὸν ἑαυτὸ της, χωρὶς νὰ ἐπιδιώκει προνόμια καὶ ἰδιαίτερη μεταχείριση ὡς Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, γεγονός πού ἀποδεικνύει ὅτι εἶχε γνήσια καὶ πραγματικὴ ταπείνωση καὶ ὄχι ἐπιφανειακὴ καὶ κίβδηλη.

Σέ αὐτὴν τὴν ταπείνωση ἀναφέρεται καὶ ὁ σοφὸς Σολομών, καὶ σέ ὅσους τὴν κατέχουν, λέγει, δίδει ὁ Θεός τὴ χάρη του.

Πολλές φορές παριστάνουμε τούς ταπεινούς, δείχνουμε ἐξωτερικὰ ὅτι εἴμαστε ταπεινοὶ καὶ παραπλανοῦμε τούς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ ξεγελοῦμε συχνὰ καὶ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτὸ μας. Αὐτὴ ἡ ψεύτικη ταπείνωση, πού τὴν ἐκφράζουμε μόνο μέ τὰ λόγια μας, ἀλλὰ δέν τὴν ἔχουμε στὴν ψυχὴ μας, ὅταν ἐμφανιζόμαστε δηλαδή ὡς δῆθεν ταπεινοί, ἀλλὰ μέσα στὴν ψυχὴ μας φουντώνει ὁ ἐγωισμός, ἡ ὑπεροψία, ἡ αὐτοπεποίθηση καὶ μᾶς καίει, εἶναι χειρότερη καὶ ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν ὑπερηφάνεια, γιατί συνοδεύεται καὶ ἀπὸ τὴν ὑποκρισίαν καὶ τὴν πονηρίαν. Ἐπιδιώκουμε δηλαδή συνειδητὰ ἢ ἀσυνείδητα νὰ πείσουμε τούς ἄλλους γιὰ τὴν ἀρετὴ μας, γιὰ τὴν ταπεινοφροσύνη μας, καλύπτοντας ἔτσι τὴν ὑπερηφάνειαν καὶ τὸν ἐγωισμό μας καὶ ἐξαπατώντας τους.

Ἄν ὅμως ἐξαπατοῦμε τούς ἀνθρώπους, δέν μπορούμε νὰ ἐξαπατήσουμε τὸν Θεό, ὁ ὁποῖος χαριτώνει καὶ εὐλογεῖ μόνο τούς πραγματικὰ ταπεινούς ἀνθρώπους, γιατί αὐτοὶ εἶναι εὐάρεστοι ἐνώπιόν του.

Ἄς ἀγωνισθοῦμε, λοιπόν, καὶ ἐμεῖς, ἰδιαιτέρως αὐτὴ τὴν περίοδο τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, νὰ ἀποκτήσουμε τὴ μεγάλη αὐτὴ ἀρετὴ, γιὰ τρεῖς λόγους. Ὁ πρῶτος εἶναι διότι ἡ ταπείνωση ἀποτελεῖ προϋπόθεση καὶ θεμέλιο κάθε ἄλλης ἀρετῆς. Ὁ δεύτερος, διότι ἡ ταπείνωση μᾶς βοηθᾷ νὰ διατηρήσουμε ὅποιους πνευματικούς καρπούς κατορθώσαμε νὰ συλλέξουμε μέ τὸν ἀγώνα μας, ἐνῶ ἡ ὑπερηφάνεια τούς διασκορπίζει. Καὶ ὁ τρίτος εἶναι διότι φέρνει τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ στὴν ψυχὴ μας, τὴν ὁποία ἔχουμε ἀνάγκη στὸν ἀγώνα καὶ τὴν προσπάθειάν μας.

Ἄς προσπαθήσουμε νὰ τὴν ἀποκτήσουμε, μιμούμενοι τὴν ταπείνωση τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἀλλὰ καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων, γιὰ νὰ ἔχουμε καὶ ἐμεῖς τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ μας καὶ νὰ προοδεύουμε πνευματικά.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ